

Χρήστος Γρίμπας, βιολοντσέλο

Ο Χρήστος Γρίμπας σπούδασε βιολοντσέλο με τον Μ. Καζαμπάκα και τον Δ. Πάτρα, αποφοίτησε από την τάξη του Δ. Πάτρα, με άριστα από το Κ.Ω.Θ. και πραγματοποίησε ανώτερες σπουδές στην Ακαδημία Τεχνών του Βερολίνου κοντά στον Μ. Νίγκος. Με τις υποτροφίες 'Αλεξάνδρα Τριάντη' και 'Α.Σ. Ωνάσης', ολοκλήρωσε με άριστα μεταπτυχιακές σπουδές στην Ακαδημία Μουσικής του Έσσεν, με τον καθηγητή V. Mendelssohn. Υπήρξε μέλος της Ορχήστρα Νέων της Ρηνανίας, της Παγκόσμιας Ορχήστρας Νέων και της Ορχήστρας Νέων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει κερδίσει πολλά βραβεία σε Πανελλήνιους διαγωνισμούς, έκανε ατομικά ρεσιτάλ και συναυλίες μουσικής δωματίου σε Αγγλία, Γερμανία, Ελλάδα, Νότιο Γαλλία, Ισπανία, Κορσική, Ιαπωνία και έχει συνεργαστεί συχνά με προσωπικότητες όπως ο V. Mendelssohn ο Γ.Ε. Λαζαρίδης, Α. Nechaeva, I. Takashi.

Ως σολίστ, έχει συμπράξει με την Κρατική και την Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Συμφωνική Ορχήστρα Βόλου, τη Δημοτική ορχήστρα του Πάζαρτικ, τη Συμφωνική της Σόφιας κ.ά. Το 2001 ηχογράφησε το *1ο Κονσέρτο* του Β. Μαρτίνου σε Α' πανελλήνια εκτέλεση με την Συμφωνική Ορχήστρα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας.

Ο Χρήστος Γρίμπας, με τους Νίκο Ζαφρανά και Γεώργιο Κανδυλίδη, είναι ιδρυτικό μέλος του *Transcription Ensemble*, με το οποίο έχει εμφανιστεί πρόσφατα σε Λονδίνο, Μαδρίτη και Αγία Πετρούπολη και ολοκλήρωσε κύκλο ηχογραφήσεων για την EBU. Παράλληλα έχει αναπτύξει έντονη εκπαιδευτική δραστηριότητα συμμετέχοντας σε προγράμματα της Ελληνικής Πρεσβείας του Βερολίνου και του Υπουργείου Εξωτερικών.

Είναι μόνιμο από το 2002 μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Βαλέρια Χαριτίδου, πιάνο

Η Βαλέρια Χαριτίδου γεννήθηκε το 1986 στην Τυφλίδα της Γεωργίας. Σε ηλικία πέντε ετών, ξεκίνησε μουσικές σπουδές στο πιάνο κοντά στην Inessa Tschonrebashvili, στο Πειραματικό Μουσικό Σχολείο της Τυφλίδας, από όπου αποφοίτησε το 2003. Συνέχισε τις σπουδές της στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, κοντά στην Β. Βικτωράτου, από όπου αποφοίτησε τον Ιούνιο του 2007 με άριστα παμψηφεί και 2^ο βραβείο. Παράλληλα, παρακολούθησε masterclasses με τους Ν. Δημητριάδη, Ν. Μπακοπούλου, Β. Ringaissen, Α. Κυλίκου και Γ. Ε. Λαζαρίδη. Έχει συμπράξει με την Συμφωνική Ορχήστρα της Μεσογείου και έχει πραγματοποιήσει ατομικά ρεσιτάλ σε Γεωργία, Ελλάδα, Κύπρο και Ιταλία. Παράλληλα έδωσε πλήθος συναυλιών μουσικής δωματίου, σε συνεργασία με Έλληνες και διεθνείς καλλιτέχνες. Το 2007 έλαβε μέρος στον πανελλήνιο διαγωνισμό «Φίλωνας» και απέσπασε το 3^ο βραβείο. Το 2013 απέσπασε 3^ο βραβείο στη μουσική δωματίου στον διεθνή διαγωνισμό "The Muse" στην Σαντορίνη, όπως επίσης και ειδικό βραβείο συνοδείας. Διακρίθηκε επίσης στον διαγωνισμό της "Τέχνης" 2011 για την πρώτη εκτέλεση του έργου του Γ.Ε.Λαζαρίδη "Η Μάχη" (από την σουίτα "Τρωικός Κύκλος") σε ειδική, δεξιοτεχνική διασκευή του συνθέτη για την ίδια. Από το 2008 μέχρι το 2011, εργάστηκε στο Δημοτικό Ωδείο Θεσσαλονίκης ως καθηγήτρια και συνοδός. Από το 2011 μέχρι και σήμερα, είναι συνοδός της Χορωδίας του Συλλόγου Αποφοίτων του Κολλεγίου Ανατόλια. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο των εορτασμών για την Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής, με την Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και με την Orquestra Sinfonica Ciudad de Elche.

Επιμέλεια εντύπου: Νίκος Κυριακού

www.tso.gr

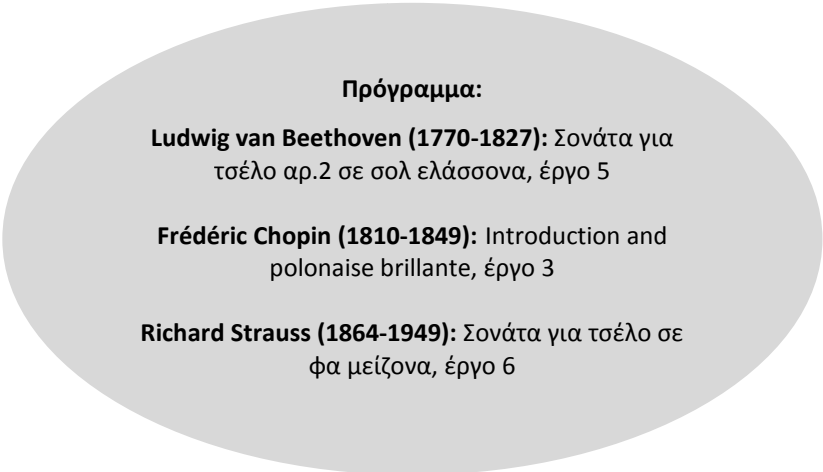
ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Διο για τσέλο και πιάνο

Χρήστος Γρίμπας (τσέλο) | Βαλέρια Χαριτίδου (πιάνο)

Πρόγραμμα:

Ludwig van Beethoven (1770-1827): Σονάτα για τσέλο αρ.2 σε σολ ελάσσονα, έργο 5

Frédéric Chopin (1810-1849): Introduction and polonaise brillante, έργο 3

Richard Strauss (1864-1949): Σονάτα για τσέλο σε φα μείζονα, έργο 6

Αίθουσα Συναυλιών Κ.Ο.Θ.
«Σόλων Μιχαηλίδης»
Λεωφ. Νίκης 73

Ώρα έναρξης: 12.00
Είσοδος: 10 €, 5 €

Προπώληση εισιτηρίων:
Εκδοτήριο ΚΟΘ, Λ. Νίκης 73
τηλ. 2310 236990 & από το www.tso.gr

Λούντβιχ βαν Μπετόβεν (1770-1827): Σονάτα για τσέλο αρ.2 σε σολ ελάσσονα, έργο 5

Η *Σονάτα για τσέλο αρ.2* συντέθηκε από τον Ludwig van Beethoven το 1796, στο Βερολίνο. Κατά την παραμονή του εκεί, γνώρισε τον βασιλιά της Πρωσίας Friedrich Wilhelm II, έναν διακαή λάτρη της μουσικής και ικανό ερασιτέχνη τσελίστα στον οποίο και αφιέρωσε το έργο. Ο Beethoven συχνά αφιέρωνε έργα του σε ανθρώπους με επιρροή, ελπίζοντας να κερδίσει κάποια αναγνώριση· σ' αυτήν την περίπτωση, έλαβε ένα πουγκί λουδοβίικα. Το έργο, όμως, στην πραγματικότητα, συντέθηκε για τον κορυφαίο τσελίστα στην ορχήστρα της βασιλικής αυλής και δάσκαλο του Wilhelm II, Jean-Pierre Duport, του οποίου η τεχνική, επηρέασε καταλυτικά τη γραφή του Beethoven.

Η *Σονάτα* αποτελείται από δύο μέρη, μια εισαγωγή και ένα finale (*Adagio sostenuto e espressivo – Allegro molto più tosto presto* και *Rondo. Allegro*). Η αρκετά εκτεταμένη εισαγωγή, ισοδυναμεί με μια έντονα εκφραστική και συχνά δραματική fantasia. Το πρώτο *Allegro* είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της προτίμησης του Beethoven να ενσωματώνει ένα ευρύ φάσμα από ποικίλο υλικό σε ένα μέρος. Το φινάλε είναι σε φόρμα rondo, με πλήθος ζωντανών ρυθμικών μοτίβων και γρήγορες φράσεις, που κορυφώνονται στην coda. Το μέρος του τσέλου, δεν έχει πλέον το συνηθισμένο για την εποχή του ρόλο του basso- continuo, κάτι το οποίο αναγνωρίστηκε ως μία από τις καινοτομίες του έργου.

Φρεντερίκ Σοπέν (1810-1849): Introduction and polonaise brillante, έργο 3

Το έργο *Introduction and Polonaise brillante in C major Op. 3*, του Frédéric Chopin συγκαταλέγεται ανάμεσα στα πρώτα έργα του που εκδόθηκαν. Η *Polonaise* γράφτηκε ανάμεσα στις 20 και 28 Οκτωβρίου το 1829, όταν ο συνθέτης ήταν 19 χρονών, κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψης στην κατοικία του Antoni Radziwiłł. Σε ένα γράμμα για τον φίλο του, Tytus Woyciechowski, ο Chopin υπέδειξε ότι ήθελε η πρώτη εκτέλεση να γίνει από την πριγκίπισσα Wanda, κόρη του πρίγκιπα Antonin. Η *Introduction* γράφηκε τον Απρίλιο του 1830, λίγο αργότερα από την *Polonaise*. Το έργο εκδόθηκε ολοκληρωμένο το 1831 και αφιερώθηκε στον Αυστριακό τσελίστα Joseph Merk. Σε ένα γράμμα του ο Chopin έγραψε «*Την Πέμπτη σε μια εσπερίδα στου Fuchs, ο Limmer παρουσίασε κάποια δικά του κομμάτια για 4 βιολοντσέλα. Ο Merk, ως συνήθως, τα έκανε πιο όμορφα από ό,τι πραγματικά ήταν, με την ερμηνεία του, η οποία ήταν τόσο γεμάτη από την ψυχή του. Είναι ο μόνος τσελίστας που πραγματικά σέβομαι*».

Το έργο είναι σε φόρμα rondo. Η *Introduction* διαρκεί μόλις λίγα λεπτά και βρίθκει εκλεπτυσμένων πιανιστικών ποικιλμάτων που συνοδεύουν μια όμορφη, απλή μελωδία στο τσέλο, ενώ η *Polonaise* έχει χορευτικό χαρακτήρα. Το μέρος του πιάνου παρότι απαιτητικό δεξιοτεχνικά, διατηρεί θαυμάσια το συνοδευτικό του χαρακτήρα, υποστηρίζοντας τη γραμμή του τσέλου που δείχνει να «επιπλέει» πάνω στις γρήγορες φιγούρες του πιάνου. Η κύρια μελωδία έχει πανηγυρική και σφριγηλή νεανική φύση, καθιστώντας το έργο υψηλής ψυχαγωγικής αξίας και απόλαυσης τόσο για τους ερμηνευτές του, όσο και στους ακροατές. Μια τυπική εκτέλεση διαρκεί περίπου οκτώμισι λεπτά, αν και ο χρόνος μπορεί να ποικίλει.

Ρίχαρντ Στράους (1864-1949): Σονάτα για τσέλο σε φα μείζονα, έργο 6

Ο Richard Strauss συνέθεσε την *Σονάτα για τσέλο σε φα μείζονα* έργο 6, το 1883, καθώς βρισκόταν στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου για να μελετήσει τη φιλοσοφία, την αισθητική και την ιστορία της τέχνης, στην ηλικία των 19 ετών. Το έργο γρήγορα έγινε μέρος του βασικού τσελιστικού ρεπερτορίου. Αφιερώθηκε στον τσέχο τσελίστα Hanuš Wihan, ο οποίος το ερμήνευσε για πρώτη φορά την ίδια χρονιά.

Η *Σονάτα* αποτελείται από τρία μέρη: *Allegro con brio*, *Andante ma non troppo* και *Finale*. Το πρώτο μέρος, σε φόρμα σονάτας, περιέχει -κατά τη χαρακτηριστική συνήθεια του συνθέτη- ποικίλα θέματα, τα οποία αναπτύσσουν ένα ιδιαίτερο είδος διαλόγου μεταξύ τους. Καθένα από αυτά, είναι στην πραγματικότητα ένα ζεύγος αντιθετικών θεμάτων. Κάθε ζεύγος αντιπαρατίθεται με το άλλο, μέσω της τυπικής φόρμας σονάτας, αλλά ταυτόχρονα χωρίζεται εσωτερικά σε δύο θέματα, ένα πιο δυνατό, *δημηγορικό* θέμα και σε ένα δεύτερο πιο ήπιας λυρικής φύσεως. Συνολικά, ακολουθείται η τυπική φόρμα, ενώ ταυτόχρονα ο συνθέτης ενσωματώνει ένα επιδέξιο fugato. Το δεύτερο μέρος έχει ασματικό χαρακτήρα και, όπως και αλλού στη μουσική του, ο Strauss δείχνει λιγότερη άνεση με την ομοφωνική υφή από ότι με την πολυφωνική επεξεργασία. Το τελευταίο μέρος είναι ένας allegro κανόνας, με χιουμοριστική διάθεση, περιπετειώδεις αρμονίες και ευφυή χρήση της σιωπής. Σε όλο το έργο είναι εμφανής η επιρροή του Mendelssohn.

Αναστασία Γιαμουζή

Συνθέτρια-φοιτήτρια του Τ.Μ.Ε.Τ. του ΠΑΜΑΚ

Τις μουσικολογικές αναλύσεις των έργων του κύκλου «*Κυριακάτικα Πρωινά*» έχει επιμεληθεί το **Εργαστήριο Έρευνας Σύγχρονης Μουσικής, Σύνθεσης, Ερμηνείας & Αυτοσχδιασμού (ΕΡ.Ε.ΣΥ.Σ.)** του Τ.Μ.Ε.Τ. του ΠΑ.ΜΑΚ.